

DOGODKI

SLOVENSKE KONJICE

RAZPRAVA NA TERENU

Kabinetne priprave na potek javne razprave o ustavnih spremembah v Slovenskih Konjicah so pri kraju. Širši politični aktiv se bo sicer sestel še enkrat, da temeljito pretrse osnovna izhodišča, potem pa se bodo predavatelji odpravili na teren. Aktiv se bo sestel v dneh od 10. do 12. septembra, na razgovor pa so povabili Zdravka Krivno.

Sicer pa se javna razprava o novi ustavi že seli na teren. Tako so se v Bežini in Gorenju na Pohorju že dogovorili za sestanek, kjer bodo obravnavali osnutek za javno razpravo, za nedeljo, 16. septembra.

To je prvi, konkretni datum za razpravo na terenu. Dogovarjajo pa se še na krajevnih skupnostih v Vitanju, Strančah in Zbelovem, vendar čas v teh krajih za razpravo še ni znan. Od dnevo prihaja najbolj v poštev nedelja, ker v kmečkih predelih ostali dnevi v tednu zaradi jesenskih del na polju skoraj odpadejo.

Občinski statut pa do tega časa še ne bo izdelan, zato bodo do začetka javnih razprav na terenu skušali izdelati osnutek statuta o ustavnih spremembah v krajsi obliki in takega potem posredovati na sestankih v konjiški občini. Lažje bo potem razpravljati in lažje bodo občani prispevali pripombe na javno razpravo.

ŠENTJUR

PRED RAZPRAVO

V šentjurski občini uspešno deluje koordinacijski odbor za organiziranje, vodenje in usmerjanje javne razprave o ustavnih spremembah. Vanj so vključeni predstavniki skupščine, družbeno političnih organizacij in nekaterih delovnih organizacij. O ustavnih spremembah pa je že v juliju razpravljali politični aktiv.

Eden izmed sklepov koordinacijskega odbora s seje dne 22. 8. 1973 je tudi ta, da so neposredni organizatorji javnih razprav na terenu poleg krajevne organizacije SZDL tudi vsa vodstvena političnih organizacij v kraju, v podjetjih pa sindikati ob sodelovanju ZMS in ZK.

Javno razpravo nameravajo, zaradi boljše kvalitete in zajetja večjega kroga občanov, organizirati na različnih nivojih. V okviru političnega aktivna v krajevnih skupnostih naj bi opravili posvetovanja do 15. 9. 1973. Istočasno pa bi se dogovorili o akciji, kako vključiti čim večji krog občanov v javno razpravo. Podobna posvetovanja kot na terenu bodo organizirali v podjetjih, s tem da se jih bodo udeležili predstavniki družbeno političnih organizacij v podjetjih ter člani samoupravnih teles. Te razprave bodo zajemale vprašanja, ki so prisotna v delovnih organizacijah.

Javna razprava (zbori občanov in zbori delovnih ljudi) naj bi se odvijala po 15. septembru. Do takrat bo pripravljen tudi osnutek statuta občine, katerega predosnutek so že dvakrat obravnavali na sejah koordinacijskega odbora.

Enajst članov odbora pa se bo udeležilo seminarja razlagalcev ustave, ki ga organizira medobčinska konferenca SZDL za celjsko območje.

SPENDL VIDA

DOBJE

„POKAŽI KAJ ZNAŠ“

V nedeljo bo v Dobju pri Planini ob 16. uri na prostem zanimiva prireditelja z naslovom »Pokaži kaj znaš«. Prosvetno društvo, ki je sicer vedno aktivno, vabi na to prireditev vse ljubitelje petja, recitatorje, harmonikarje in instrumentalne skupine. Kdor bo želel nastopiti, mu bo dana priložnost, saj ne bodo organizatorji izvajali nobene odločitve. Po prireditvi bo prosta zabava s plesom, saj za godce ni nobenega problema. Igral bo tudi celjski Instrumentalni kvintet. Tako je s to prireditvijo Prosvetno društvo Dobje priključilo še en uspeh k svoji bogati dejavnosti. V letošnjem letu so za svoje člane organizirali ogled gledaliških predstav, pred nedavnimi pa so se odpeljali tudi na ogled Miklove Zale v Svatinah. Na občnem zboru so si zadali še nekatere druge naloge. Mednje naj prištejemo tudi tamburaški zbor ne miruje, saj aktivno vadijo vse leto, v kratke študijske igre, z vajami pa bodo pričeli v zimskih mesecih, kem pa bodo imeli samostojni koncert.

DOBRNA

SEMINAR O USTAVI

Medobčinska konferenca SZDL za celjsko območje je v torek organizirala enodnevni seminar za razlagalce ustavnih sprememb. Na Dobrni se je zbralo okrog 200 razlagalcev iz vseh občin celjskega območja. Predavali so jim Milan Kučan, Tone Bole in Savin Jagon o vzrokih za spremembe ustave, o družbenopolitičnih in ekonomskih razsežnostih obeh ustavnih osnutkov. Razlagalci ustavnih sprememb bodo namreč pred odgovorno nalogo, kako občanom najbolje posredovati temeljne novosti ustave.

MOZIRJE

J. DEBERŠEK V GORENJU

Predsednik mozirske občinske skupščine Jože Deberšek se je s 1. septembrom zaposlil kot sekretar v velenjskem Gorenju. Svojo predsedniško dolžnost bo še naprej opravljal amatersko. Na novem delovnem mestu želimo mozirskemu županu mnogo uspehov.

ROGAŠKA SLATINA

NOVA RAZSTAVA

Delavska univerza in kulturna skupnost iz Šmarja pri Jelšah že nekaj let uspešno vodita likovni salon v Rogški Slatini. Pivnica kisle vode, v kateri je likovni salon, ni skoraj nikoli brez likovnih stvaritev. V turistični sezoni imajo navadno razstave originalov, v zimskem času pa razstave reprodukcij.

Tudi letos se razstave redno vrstijo in v petek so odprli novo. Zda razstavlja svoja olja in grafike France Peršin in Gorazd Safran. Oba sta profesorja na šoli za oblikovanje v Ljubljani. Prvi je imel doslej že sedem samostojnih razstav, drugi pa dve, oba pa sta sodelovala na celih vrstah skupnih razstav v Jugoslaviji, po Evropi in v Ameriki. France Peršin je že dobil za svoja dela nagrado Prešernovega sklada, Gorazd Safran pa več nagrad, med njimi tudi prvo nagrado za grafiko na 9. mednarodnem bienalu v Aleksandriji leta 1972. Razstavo si je vsekakor vredno ogledati.

JOŽE LIPNIK

IZPOVED

ZEMLJA JE POVEDALA

Ze vsedla se je tako, da je bila videti čimbolj skromna. Prisodili bi ji nekaj čez petintrideset let. Bila je ena izmed tistih črnolask, ki kmalu ostare, zlasti če so doma na kmetiji. Roke so ji bile nabrekli, zgarane, trde, oči mehke, tople, sanjave. Temne oči.

Popravila si je krilo, pogladila lase, pogledala po sotovariših. Le kako bo začela pripovedovati to svojo zgodbo, zgodbo matere — alkoholičarke, zgodbo, ki se je pričela že v zibel? Le kako ji bodo šle besede iz ust, ko pa je vajena košev, udorov, zemlje, bokalov, preš in velikanskih sodov?

Tako smo premišljevali, ona pa je začela.

Pri nas je bila pijača pri hiši kar pomnim. Na kmetiji sem doma, visoko nad Laškim. Veliko zemlje imamo, vinogradov in sadja.

Doma pa sem bila, dokler se nisem poročila, še iz večjega grunta. Vedno je bilo dovolj pijače, saj smo jo pridelali doma. Kar pomnim, sem pila. Pri nas pijejo že otroci. Damo jim piti za žejo, ker je doma vino. To ni nič posebnega, tako je. Potem se pi je ob vsakem delu, zali je pa se ob večjih praznikih, kot so košnja, žetev in ob domačih praznikih.

Ko sem se poročila in odšla od doma, sem pila

Večer kot eden mnogih. V majhni sobici se je zbralo nekaj ljudi, ki jih je vezala skupna usoda. Prišli so na sestanek v Klub zdravljenih alkoholikov (zberejo se enkrat na teden), da vzamejo tablete in se z njimi ognejo skušnjav. Vzdušje je prijateljsko, intimno. Med moškimi je sedelo troje žensk. Ena med njimi se je dvignila in se presedla k mizi, ostali dve pa sta bili ženi zdravljenih alkoholikov, ki sta se udeležili sestanka. Na mizi je ležalo dvoje nageljnov.

zmerno, tako kot drugi ljudje. Moj mož je delavec in veliko od doma. Jaz sem ostala na kmetiji in tu gospodinjala. Poročena sva petnajst let in imam troje otrok, največji je star 13 let.

Ob tem je postala, se ob misli na otroke raznežila, na obrazu se ji je pojavil nasmeh in ponos.

»Ko so bili majhni, je bilo hudo. Ostajala sem sama doma, bilo je veliko dela in sama sem ne vem kdaj začutila, da mi trpljenje pomaga prenašati pijačo. Šla sem v klet in si natočila. Pri nas je polno sodov s pijačo, ki jo pridelamo doma. Ko sem bila okajena, mi je bilo lažje živeti. Otroci so bili rožnati, mož se mi ni zdel utrujen, ko se je vrnil iz dela, polje je lahko počakalo. Počasi, deset let je prihajalo tisto, čemur bi rekla zanemarjenost. Zamenjala sem dom, moža,

gospodarstvo in otroke. Najmanjša stvar, ki jo nisem naredila ali pa mi ni uspelo, da jo popravim, mi je šla tako na živce in že sem imela vzrok, da sem se pošteno napila. Mož, da mož, je gledal vse to početje, potem pa me je tudi tepel, če ni bilo reda pri hiši.

Roke so zatrepetale, spomnile so se tistih časov, ko je bil pekel pri hiši. Globina v očeh je vzvalovila, poseg v preteklost je bil hud. Morala bi v tem trenutku ponovno dvigniti kozarec?

»Zadnja tri leta pred mojim zdravljenjem pa je bil pravi polom. Mož sam ni mogel opraviti vseh del, bil je v službi, potem pa še kmetija, preveč je bilo zanj. To zdaj vem, takrat nisem. Vedno sem mislila, da garam le jaz. Moji otroci so bili zapuščeni, dekletce, ki je najmlajša moja, je jokalo. Ko je pričelo

hoditi v šolo je vse povedala učiteljici. Ta je enkrat govorila z mojim možem, ki je gledal v tla od sramote, da ima ženo pijanko. Zmenila sta se in začel me je nagovarjati za zdravljenje. Brčila sem ga, ko mi je to rekel in se še bolj napila. Jaz pijem toliko kot drugi sem se opravičevala sama pred seboj.

Ko so me odpeljali na zdravljenje v Vojnik, so me dobili nezvestno pod sodom v kleti. Od tega je minilo dve leti in tri mesece. Pozdravila sem se in pijake, tudi če je doma, ne pokusim. Pa so bile skušnjave. Hude. A je šlo. Tudi z vašo pomočjo. Hvala vam.

Vidno se je oddahnila, ko je to povedala. Besede niso bile tako izbrane, povezali smo jih mi. Bile pa so iskrene, preproste. Med nje je bila pomešana zemlja, kaplje znoja in ponos, da je zmagala. Zmagala nad tistim, kar so ji dajali v zibel, da bi mirno spala.

Ko je prišla v roke dva nagejlna za dve leti abstinence sta se potočili dve solzi. Pogled se ji ustavi na sinu, ki je prišel po mater, da jo odpelje domov. Oba sta bila srečna.

Besedilo: ZDENKA STOPAR
Slika: DRAGO MEDVED